

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Балчик, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря СНЕЖАНКА Ж. ДЖАМБАЗОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Административно
наказателно дело № 20213210200234 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба от „С.“ ЕООД с ЕИК..., със
седалище и адрес на управление гр.Д., представявано от управителя Н. К. Т.
от гр.Д., срещу Наказателно постановление №08-002109/124 от
11.08.2021г. на директора на Дирекция по труда-Д., с правно основание в
разпоредбата на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Дружеството Жалбоподател твърди в жалбата си, че наказателното
постановление е незаконосъобразно и неправилно.

Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения при
изготвяне на АУАН и наказателното постановление. Дружеството не е
извършило твърдяното нарушение, т.к. в процесния ден не са били
извършвани строително-монтажни работи, деня е бил почивен, липсвало е
задължение работниците да бъдат на работа и да работят, като свалянето на
слънчевия панел от покрива е било извършено без знанието на работодателя.

Редовно призован, дружеството-жалбоподател се представлява в
съдебно заседание от адвокат В.К.-АК-Д., редовно упълномощен.

От името на своя подзащитен, процесуалният представител поддържа
жалбата. Представя писмени бележки. Основният аргумент в писмените
бележки е отмяна на НП като неправилно и незаконосъобразно, като мотивите
за това са че дружеството не е възлагало свалянето на процесния соларен
панел и на отделно основание пострадалото лице Д.И. е било лицето на което
е било възложено от работодателя да провежда инструктаж, поради което за
работодателя липсвало задължение за осигуряване на безопасност от падане

на предмети и хора .

Въззиваемата страна,редовно призована се представлява в с.з. от ю.к.Н..

В с.з. процесуалният представител на наказващият орган оспорва жалбата като неоснователна и незаконосъобразна и пледира НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.Твърди, че вмененото нарушение е доказано ,т.к. Работодателя е допуснал на работа лицата преди да им предостави необходимите предпазни средства за работа във височина, а от представения график се установява,че на дата 04.05.2021г. лицата са били на 8 часов работен ден.

По делото,като свидетел е разпитани Г.В.-актосъставител и по искане на адв.К. са разпитан А.Т.,П.Т. и Д.И..

Съдът след преценка на събраните писмени и гласни доказателства,прие за установена следната фактическа обстановка :

Повод за извършената проверка е възникнала злополука с работниците Д.И.,на длъжност „работник строителство“ на сгради и Г.Г. на длъжност „работник строителство“.Първият починал на място след падането, а вторият на по-късен етап в МБАЛ“Св.Анна-Варна“АД-Варна.

При извършената на 04.05.2021год.около 11,45ч.проверка от св.Г.В. и Т.А. -инспектори в Дирекция”Инспекция по труда”-гр.Д. в хотел „ДСК“ находящ се в с.К.,общ.Балчик,стопинасван от „С.“ЕООД е установено, че двамата пострадали заедно със свидетелите А.Т. и П.Т. ,всички служители в процесното дружество около 10,30ч.пристигнали в с.К.,общ.Балчик,на обекта ,хотел „ДСК“.

Според заявеното в с.з. от двамата св.А.Т. и П.Т. е следвало да извършат задачи ,изразяващи се в леки,козметични ремонти по подготовка на хотела за предстоящият летен сезон.Денят бил празничен-Великден и след приключване на служебните задължения имали намерение да се почерпят по повод празника.За целта дори се обадили на баща си ,св.Д.И. когото помолили да им донесе месо за почерпката.Ключовете за хотела и склада към него се държали от пострадалия Д.И.,като най-дългогодишен служител.

Около 11,30ч. св.И. пристигнал в хотела .Според неговите показания пострадалия Д.И. сам предложил да му даде намиращият се на покрива на хотела соларен панел и бойлер,който му бил обещан по-рано.Вещите Д. имал намерение да постави в къщата си .За целта двамата пострадали и св.П.Т. и А.Т. се качили на покрива.

Според показанията на свидетелите пострадалия Д. им разпоредил да слязат долу пред хотела за да поемат вещите, а той и пострадалия Г. ще им ги подадат от покрива ,като свалянето щяло да се извърши посредством

макара на която имало монтирано въже.

От показанията на св.А.Т. и П.Т. се установява,че при качването на покрива пострадалите са носели със себе си предпазни каски.Съдът приема,че този факт макар и да не е установен от съда е бил установен от органите на ДП т.к.видно от постановлението за прекратяване на ДП е посочено ,че от огледа на местопроизшествие предпазните каски са били установени на покрива.

След като двамата свидетели слезли, пострадалият Г. бил на около метър от ръба на покрива, а пострадалият И. на около два метра зад гърба на Г..след като започнало спускане на панела ,св.А.Т.,П.Т. и намиращият се срещу хотела Д.И. видели как Д.И. тръгнал към Г.Г. и го бутнал в гръб в посока към ръба на покрива при което и двамата паднали от него.Първоначално телата им имали съприкосновение с монтираната пред входа ПВЦ козирка,видно от снимките в делото същата е счупена на две места и е с отвори и след това паднали на земята.Д.И. починал на място ,а Г.Г. по-късно в МБАЛ „Св.Анна-Варна“АД.

В делото е приложено обяснение от Г. снето му от служители на ДИТ-Варна видно от което той се подхлъзнал и повлякъл колегата си .Нямал спомен на какво са паднали.

Така описаната и възприета от съда фактическа обстановка се подкрепя от показанията на разпитаните свидетели-очевидци и в частност от показанията на св.В. .

С оглед на установеното при проверката,св.В. съставил Акт за установяване на административно нарушение на 18.06.2021год.

АУАН е съставен в условията на чл.40 ал.2 от ЗАНН,поради неявяване на представител на дружеството и в следствие е връчен на дружеството-жалбоподател.

Въз основа на образуваната административна преписка,Административно наказващия орган издал процесното наказателното постановление .

При така установената фактическа обстановка,въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление,по отношение на законосъобразността,обосноваността и правилността му,съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата :

Жалбата е депозирана в срок.

Наказателното постановление,видно от разписката за връчване е

връчено на 21.09.2021г. Жалбата е подадена в деловодството на въззиваемата страна, заведена с Вх.№21088334 на 28.08.2021г.

С оглед изложеното, съдът приема, че жалбата срещу наказателното постановление е подадена в законоустановения срок.

Жалбата е процесуално допустима и е приета за разглеждане.

Относно компетентността на административно-наказващия орган:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган-Изпълнителния Директор на Дирекция инспекция по труда-Д., съгл. чл.416, ал.5 от КТ.

Относно материално-правната и процесуална законосъобразност и обоснованост на обжалваното наказателно постановление.

По отношение на оспорваната от жалбоподателя процедура за съставяне на АУАН по реда на чл.40 ал.2 от ЗАНН, съдът съобрази следното:

АУАН е съставен в отсъствие на представител на дружеството - жалбоподател.

До управителя на дружеството е изпратено писмо, връчено на 10.06.2021г. лично за явяването в ДИТ-Д. за съставяне на АУАН.

На процесната дата управителя или упълномощено от него длъжностно лице не са се явили за съставянето му, с оглед на което св.В. го е съставил в отсъствие.

АУАН е връчен на управителя 19.07.2021г., с възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са депозирана писмени възражения пред наказващият орган.

АУАН е съставен както въз основа на протокола на проверка, така и въз основа на останалите събрани писмени доказателства от страна на св.В..

АУАН е съставен в съответствие със изискванията на чл.40 ал.3 от ЗАНН.

Въз основа на съставеният АУАН, наказващият орган е издал процесното НП.

НП е незаконосъобразно.

При издаването му наказващият орган не е преценил и обсъдил всички спорни обстоятелства относно констатираното нарушение, каквито очевидно са били налице.

По делото не се спори длъжностното качество и на двамата пострадали, както и трудовоправните им отношения с дружеството-жалбоподател.

Упражняването на строителна дейност, на каквото длъжност са били

назначени в дружеството безспорно представлява източник на повишена опасност и поради това е правно регламентирана, в случая намира правно основание в Наредба №2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

Съгласно § 3 от ПЗР на Наредба № 2/22.03.2004 г., същата е издадена на основание чл. 276, ал. 1 от КТ, с който законово се делегира на министъра на труда и социалната политика самостоятелно или съвместно с други министри да издава актове по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд.

Едновременно с това, правата и задълженията на държавата, работодателите, работещите, представителите на работещите по безопасност и здраве при работа, на лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие, и на други организации и юридически лица за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, са предмет регламентация в нормативен акт от по-висок ранг- ЗЗБУТ- чл. 1 от с. з. Чл. 55 от ЗЗБУТ предвижда, че лицата, които нарушават изискванията или не изпълняват задълженията си по този закон, носят отговорност по чл. 413, 414, 415, 415в и 416 от КТ и другите специфични за съответната дейност закони и нормативни актове.

Наредба № 2/22.03.2004 г. е специфичен нормативен акт по смисъла на чл. 55 ЗЗБУТ. С нея се определят минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на временните и подвижните строителни площадки- чл. 1 от същата наредба.

В случая обаче се установи че пострадалите лица Д.И. и Г.Г. са извършвали дейност ,извън рамките на вменените им задълженията .

От друга страна по категоричен начин в хода на делото се установи ,че дейността по сваляне на вече демонтираните соларен панел и бойлер от покрива на хотела е била извършвана самоинициативно от тяхна страна ,без същата да им е била възлагана изрично от работодателя в лицето на управителя на дружеството-жалбоподател.С оглед на това се налага извода,че дружеството не би могло да бъде носител на вмененото нарушение и последващата въз основа на него отговорност в неизпълнение на регламентираните в чл.60,ал.1 от Наредба №2/2004г. правила.Това е така т.к. при така създалата се ситуация между дружеството и пострадалите И. и Г. не са осъществени отношения на субординация или контрол при изпълнение на дейност,извън възложените им служебни задължения,поради което и според настоящият състав на съда ,не може да бъде ангажирана отговорност на дружеството .

Предвид изложеното съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл.413,ал.2 от КТ е бланкетна.

Същата въздига общо правило за поведение, а именно че Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание,му се налага наказание имуществена санкция.

За да се наложи последната обаче е необходимо работодателя да не е изпълнил определени задължения относно условията на труд и безопасното му полагане ,както и осигуряване на подходящо облекло и работно оборудване.

Съставомерността на нарушението по чл.413 ,ал.2 от КТ е налице тогава когато има неспазване на конкретно правно регламентирана дейност.

В тази връзка и посоченото по-горе съдът приема,че извършването на дейност ,която е била извън рамките на задълженията,вменени на пострадалите не би могла да покрие определението за неспазване на правно регламентирана дейност от страна на работодателя,в случая дружеството-жалбоподател,защото последната не е била възлагана от работодателя ,а е следствие от поета самостоятелна инициатива от пострадалите ,с цел да спазят договорка между Д.И. и Д.И. относно даването на намиращите се на покрива соларен панел и бойлер,неизползвани от дълго време.

Това дава основание на съда да приеме,че дружеството,в качеството му на работодател ,не е имало задължението да сваля намиращите се на покрива соларен панел и бойлер,за което да възложи това действие на своите служители в лицето на двамата пострадали и от там съдът не споделя изводите на наказващият орган че осъществен състав на административно нарушение.

Изискването за осигуряване на оборудване у работниците и служителите с цел безопасност-колективни или лични /ограничения или предпазни мрежи/ следва е приложимо в случаите когато работодателя възлага дейност пряко свързана с безопасността или най-малкото да е бил запознат с извършването на такава дейност за да може да осигури такива средства .Вслучая знание и съгласие за дейността от страна на дружеството,в качеството му на работодател не е имало.

Да, съдът споделя доводите на наказващият орган,че работниците са били на работа на 04.05.2021г.,извършвали са дейност в хотела,стопанисван от дружеството,но не бе доказано именно тази конкретна дейност да е възложена и извършена по разпореждане на работодателя или негов управленски орган.

Поради изложеното съдът ще отмени издаденото НП като

незаконосъобразно!

Съдът приема, че издаденото НП следва да бъде отменено и на друго основание, а именно че наказващият орган, в лицето на Директора на Дирекция инспекция по труда е следвало да изчака приключването на образуваното в ОСЛО при ОП-Д. ДП, образувано по чл.123, ал.1 от НК и в зависимост от резултата да прецени е ли е извършено нарушение от дружеството или не. В случая разпоредбата на чл.123, ал.1 от НК регламентира причиняване на смърт поради незнание или немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност. Тази правно регламентирана дейност покрива състава на административно наказателната отговорност по чл.413, ал.2 от КТ и като бланкетна както и чл.123 от НК препраща към неизпълнение на разпоредби визирани в наредба №2/2004г. Обективната страна на нарушението също се препокрива с тази на чл.123, ал.1 от НК. Всичко това дава основание да съда да приеме, че НП е издадено преди да има приключило ДП и преди да бъде установено с какъв резултат то приключва, респ. има ли постановен съдебен акт

При този ход на делото, направените разноски следва да се възложат на наказващият орган!

Видно от приложеното към делото договор за правна помощ и съдействие, дружеството жалбоподател е заплатил в брой сумата от 500,00 лева на адв.К. за процесуално представителство по делото. До този размер на сумата съдът счита, че следва да осъди ДИТ-Д. да заплати направените разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът,

РЕШИ:

О Т М Е Н Я Наказателно Постановление №08-002109/124 от 11.08.2021г. на директора на Дирекция по труда-Д. ,с което на „С.“ ЕООД с ЕИК..., със седалище и адрес на управление гр.Д., представлявано от управителя Н. К. Т. от гр.Д., на осн.чл.416, ал.5, във вр.с чл.413, ал.2 от КТ е наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 1500,00/хиляда и петстотин/ лева за ,административно нарушение на чл.60, ал.1 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“-Д. да заплати на „С.“ ЕООД с ЕИК..., със седалище и адрес на управление гр.Д., предстванявано от управителя Н. К. Т. от гр.Д., сумата в размер на 500,00/петстотин/лева ,представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-

Д. в четиринадесет дневен срок от съобщението му до страните.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____